

Sunnuntai 7.7.2013
Aamuseurat 8:00
Kaija Tiirola

Jos jäisi vain yksi sana.

Jos jäisi lopulta vain yksi sana, mikä se olisi?
Mikä olisi sinun sanasi?
Olisiko se armo?

Se on kaunis sana.

Se on sellainen sana, joka ei vaadi eikä painosta. Armoa saa aina vain lahjaksi, sitä ei voi hankkia. Armahdusta voi anoa, mutta ei ostaa. Armo on Kristuksen lahja meille. Se on vaeltajan virvoitus, syntisen uskallus, tuskassa lohdutus.

Armo estää murhetta murentamasta toivon ja tulevaisuuden kivijalkaa.

Armo estää surua sumentamasta elämän kaikkia suuntaviivoja.

Armo on se, joka poistaa katuvalta synnin ja syyllisyyden painava taakan ja lahjoittaa tilalle ilon ja vapauden sieluun ja sydämeen. Siihen ”armo on valtavaan, Sanan antajan siunaavaan ja armahtavaan syliin tänäänkin kutsutaan.

Mutta jos jäisi vain yksi sana?

Olisiko se kiitos?

Olisiko illan viimeinen sana läheisimmällesi, tärkeimmälle ihmisellesi kiitos silloin, kun päivä painuu pehmeän hämärän syliin.

Entä aamulla? Auringon noustessa alkaisinko päiväni kiitoksella? ”Taas kiitän Isä taivaan, kun väistynyt on yö...”

Kun taival joskus lähestyy päätöstään, olisiko silloin viimeisin sana kiitos?

Yksi humiseva, kaikenkättävä kiitos kaikesta siitä mikä oli, siitä mitä elämä antoi, otti ja jätti.

Aito kiitollisuus nousee sydäimestä. Kiitosmieltä ei voi pakottaa, se joko on tai ei ole.

Mutta kiitollisuutta voi opetella. Voi tarkastella omaa toimintatapaansa missä tahansa tilanteissa. On kyse näkökulmavalinnasta. Jos osallistun vaikkapa johonkin tilaisuuteen, kiinnitänkö huomioni johonkin, mikä ei ole onnistunut ja sumennan näkökykyni niiltä asioilta, jotka ovat onnistuneet ja ovat hyvin. Kiitäkö vai moitinto? Annanko palautetta rakentavasti vai rutisten ja naristen? Kovin usein yksi pieni kiitossana voi vaientua kovan ja äänekkään arvostelun alle. Ja nurinaa on vaikea saada hiljenemään.

Kohdatessaan kerran narisijoita Jeesus ei sanonut ensin sanaakaan vaan kirjoitteli hiekkaan sanojaan. Lopulta hän lausui: Jos joku teistä on synnitön, heittäköön ensimmäisen kiven.

Hiljalleen nurisijat yksi toisensa jälkeen kaikkosivat sanomatta sanaakaan. Jäljelle jäi vain tuo huonotapainen nainen ja Jeesus, joka vakuutti: ”En tuomitse minäkään. Mene, äläkä enää tee syntiä.”

Armo avaa elämään suurenmoiset kiitoksen maisemat.

Jos jäisi vain yksi sana?

Olisiko se anteeksi?

Miten hyvältä sovinnon tekeminen tuntuukaan. Kun riita laukeaa ja anteeksipyyntö jaannon sanat saavat hoitaa ja vakuuttaa, että se mitä teit, se mitä sanoit, se annetaan anteeksi ja unohdetaan.

Mutta on asioita, jotka eivät parane yksin anteeksipyyntämällä. Väkivaltaa ei koskaan voi kuitata huitaisemalla ilmaan puolihuolimattoman sorin tai anteeksin. Oli kyse mistä tahansa väkivallan muodosta, tarvitaan myös sovintua, avun hakemista, jottei häpeä nielaise syövereihinsä väkivallan kohteeksi joutunutta, uhria, syytöntä.

Joskus voi olla ylipääsemättömän vaikeaa antaa anteeksi. Silloin on hyvä muistaa, että Jumalan ymmärrys on meidän ymmärrystämme ylempi. Hänen armonsa ja anteeksiantonsa hoitaa ja kantaa meitä myös silloin, kun joku asia tuntuu toivottoman vaikealta. Hän voi parantaa meidän kaikenlaiset haavamme. Jumala ei pakota meitä mihinkään sellaiseen, mihin hän ei näe meidän olevan valmiita.

Jos jäisi vain yksi sana olisiko se rakkaus?

Jokaisella teollamme etsimme tavalla tai toisella rakkautta. Koko luomakuntaa yhdistää sama kaipaava rakkaus. Mutta niin kuin kiitosmieltä ei voi pakottaa, eikä anteeksiannon mieltä, niin ei myös ketään voi pakottaa rakastamaan. Pakottamalla kiitos, anteeksi ja rakkaus ei ole aitoa, sydämestä ja sielusta nousevaa.

Meillä on rakastamisen taito, sillä Jumala on ensin rakastanut meitä.

Vahvasti uskon siihen, että vaikka usko horjuu ja rakkaus rakoilee niin Jumalan maailmassa hänen lahjoittamansa toivo, on se, joka kantaa yli murheisen ajan, yli huolten ja epäilysten. Toivo on rakkaudenkin tukipuu.

Jokainen sana, niin armo, rakkaus, kiitos kuin anteeksikin nousevat rakkauden maaperästä, Jumalan rakkauden maaperästä.

Niihin kaikkiin kätkeytyy se, mitä Jumala on tehnyt puolestamme, mitä Jumala on sanonut meille sanassaan, mitä Jumala on lahjoittanut.

Ne kaikki sanat armo, kiitos ja anteeksi ovat rakkauden sanoja meille. Elämän olennaisia rakennuspuita.

Mutta jos jäisi vain yksi sana?

Jos jäisi vain yksi sana, mikä sana sinulle olisi tänä aamuna rakkain?